

"ישיבישע בלאט" "לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף לה.

1. **אלא בהולכת עצים למערכה דלאו עבודה היא,** וקשה א"כ היאך מותרים לשמש בבגדי כהונה שהם כלאים?
2. **שאינן אכילה והקטרה מצטרפין,** וקשה הא דין זה כבר מפורש לעיל "לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין"?
3. **ומן הרוטב וכו', אין חייבין עליהם משום פיגול ונותר וטמא,** וקשה הרי בכל התורה נאסר מין באינו מינו בנו"ט וטעם כעיקר מה"ת ולמה שונה פיגול ונותר משאר איסורים שבתורה?

ע"ב

1. **ומודה ר"ע בעולת בהמה נקבה דכמאן דקדם מומה להקדשה דמי,** וכן מבואר בתמורה ז. שלוקה משום מקדיש בעל מום, וקשה למה שונה בזה שבמקדיש בע"מ אין הקדושה חלה כלל, אבל מקדיש נקבה תרעה עד שתסתאב?

התשובות

1. **בגרי"ז כתב דצ"ל לפי זה שהיו מורידין את האבנט באותה שעה,** ולפי יסודו של **הבית הלוי ב' יב'** שגם לדעת הרמב"ם כל האיסור ללבוש לכתחילה שלא לצורך עבודה אבל כלבשם לצורך עבודה מותר אפילו שלא בשעת עבודה הכל ניחא.
2. **כן הקשה בתויו"ט וע"י תירוץ,** וע"ע רש"ש שזוהי קושיית רש"י במנחות יז. ושם תי' דבא לאתויי שאפילו לר"א שפוסל בדבר שאין דרכו לאכול, אין מצטרף חצי כזית להקטרה, וע"ש שיטמ"ק.
3. **כן הקשה התור"ד ע"ז תליתאה סז,** ובטהרת הקודש תי' דכל דין טעם כעיקר כשנבלע באוכל וכאן שתה את הרוטב וכעין זה כתב בדם זבחים, **ובקוב"ש פסחים קפח' תי'** שטעם כעיקר אינו מחייב כרת, וי"מ דכיון שבקרבנות בעינן ל'משחה' לא אמרינן טעם כעיקר, **ועוד תי' על פי יסודו הידוע של הגר"ח הלוי על הרמב"ם מאכ"א טו'** ה' דדין טעם כעיקר הוא איסור מחודש ולא האיסור של העיקר, וממילא אפשר לומר שבפיגול שאיסורו לא בחפצא (כמו שרואים שגידים ועור לא נאסרו) אלא בדין אכילת בשר הקרבן לא נאמר בו דין טעם כעיקר.

ע"ב

1. **ביאר המנחת אברהם על פי דברי הגר"ח שהוכיח שמה שלא חלה קדושה על בעל מום הוא משום שיש לו פדיון, ולכן במום עובר שאין לו פדיון חל קדוה"ג, וממילא ה"ה בעולת נקבה כיון שאין לה פדיון חלה קדושת הגוף.**

הערות, הארות, ומראי מקומות

רש"י ד"ה כהנים, ע"י שיעורי הגרמ"ד מה שהוכיח מכאן לטעם המצווה לקבל כל הדם.

והלא דם התמצית מעורב בו, ע"י תוס' פסחים סה. ובמהרש"א שם.

שבח הוא לבני אהרן וכו', והא קא הוי חציצה, ומכאן קשה לכאורה על הרמ"א יו"ד קצח' יז' דמי שאומנותו שוחט או קצב וידיו מלוכלכות בדם אינו חוצץ דדרכו בכך, דכאן רואים שלא מועיל, ות"י הסדרי טהרה דיש לחלק בין דם שבגופו שבטל אליו, לדם ברצפת עזרה שאינו על גופו וחוצץ, וע"י שבות יעקב ח"א סט' לגבי דם מילה שרק בלח אינו חוצץ.

לאכול דבר שאין דרכו לאכול, בחי' הגר"י"מ הסתפק האם החסרון שאין בו מעשה אכילה, או משום שאין בו זמן אכילה, ופשיט מהא דחישב בפרים הנשרפין אינו כלום, ושם מעשה אכילה יש, ורק זמן אכילה אין.

לאכול דבר שדרכו להקטיר, במקדש דוד לג' א' הסתפק האם אזלינן בתר המחשבה והוי כדבר הנאכל, או הולכים אחרי מה שעומד בשבילו וזהו הקטרה, ונ"מ אם חישב לשתות את הדם הנזרק לאחר השקיעה שמצד אוכל לא נפסל עד הבוקר ומצד הקטרה נפסל בשקיעה, וכן בחישב על בשר קדשים קלים המוקטר לאוכלו למחר שמצד אוכל אין בעיה ע"ב מצד הקטרה הוי חוץ לזמנו.

ע"י מנחת חינוך קמד' ב' שדן האם בשר גמור שלא כדרך אכילה חשיב פיגול או לא, עיי"ש צדדי הספק.

ומן הגידין, ע"י **זבח תודה** שדן באיזה גידין איירי כאן בקשים או רכים, ע"י פסחים פג; וע"י מקדש דוד טל' ו' שדן האם משנתניו איירי גם למ"ד יש בגידים בנו"ט, וע"י חזו"א יא' ו'.

לאכול שליל או שלא בחוץ, וע"י מגנזי הגר"ח נח' שאף שלגבי טומאת אוכלין מהני בהו מחשבה לשוויי אוכל, לגבי פיגול לא מהני מה שעומד לאכילה רק ע"י מחשבה, ובחזו"א ביאר דהכא לא סגי לשוויי אוכל אלא בעי לעשותו "בשר" ולזה לא מהני מחשבה.

שליל או שלא, ע"י רע"ב במשנה שפירש הטעם שאינם מוגף הזבח ולא משום שאינם ראויים לאכילה, ע"י רש"י כאן ד"ה לא פיגל, וע"י רעק"א ורש"י ובמנחת אברהם.

תודה' פיגל בזבח, ע"י בתוס' שדנו אי יש נותר בשליל, וע"י רעק"א מה שהקשה, וע"ע קה"י סי' כז.

פיגל באלל פיגל במזאת, ע"י רש"י ותוס' מה הפירוש אלל בעוף, וע"י שיטמ"ק.

ע"ב

בדברי ר"א דאם פיגל באימורין נתפגלו פרים, ע"י רמב"ם פסוהמ"ק יח' ז', וע"י רעק"א עה"מ ד' ד', וע"י מנחת אברהם.

צמר שבראשי כבשים וכו', וע"י רש"י דהועיל וקרוב עם הראש הוי דבר שדרכו להקטיר, וע"י חידושי מרן ר"י ז הלוי פסוהמ"ק יד' ז' דלכאורה דין בשר מה"ת שיש לו, וע"י טהרת הקודש.

בתודה הא, כתבו לחלק בשליל ושליא בין דין פיגול לדין נותר וטמא, וטעם החילוק, ע"י שיטמ"ק, וע"י אבן האזל פסוהמ"ק יח' כג', ועיי"ש בדעת הרמב"ם.

וכשרין בעופות, וכתב רש"י דפסול מחוסר אבר בעופות נלמד מ"הקריבהו נא לפחתיך", ובתוס' ד"ה אלא הקשו דהוא נלמד מן הפסוק מן העוף ולא כל העוף, וע"י באחרונים מש"כ ליישב דברי רש"י, וע"י בסטנסיל מה שכתבו בשם הגר"ז שתלוי בחקירה אי פסול מחוסר אבר בעוף הוא כדן בעל מום או כדן מחוסר אבר בבהמה, עיי"ש.

המעלה מהן בחוץ פטור, ע"י רש"י ד"ה המעלה, וע"י ח' הגר"י"ז מה שהקשה ובמנחת אברהם מה שתי'.

לע"נ הגר"ר בן-ציון חיים בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'

להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח

בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

קו"י ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901